

Sygn. akt V KO 23/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie zażalenia **K. P.**
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] z dnia 25 października 2017 r., o umorzeniu dochodzenia, po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron, w dniu 18 kwietnia 2018 r., wniosku Sądu Rejonowego [...] o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 23 stycznia 2018 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania sprawy o sygn. akt V Kp .../18, innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W złożonym wniosku wskazano, iż K. P. pismem z dnia 23 stycznia 2018 r. wniósł o przekazanie jego zażalenia na postanowienie o umorzeniu dochodzenia innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na brak zaufania do w. sądów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Argumenty podniesione przez Sąd Rejonowy we wniosku nie przekonują, aby w sądzie tym brak było warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny. Nie zachodzą więc wymagane

przez art. 37 k.p.k., szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od właściwości miejscowej ustalonej na podstawie obowiązujących przepisów.

Przedmiotem rozpoznania i oceny przez Sąd Rejonowy ma być złożone zażalenie na postanowienie z dnia 25 października 2017 r., wydane przez prokuratora na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., o umorzeniu dochodzenia w sprawie doprowadzenia K. P. przez przedstawicieli Miejskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w W. w okresie od 1 lutego 2014 r. do 17 lipca 2017 r. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez pozbawienie go prawa do lokalu mieszkalnego wprowadzając uprzednio w błąd Sąd Rejonowy VI Wydział Cywilny co do istnienia zaległości czynszowych, przedstawienia sądowi błędnego wyliczenia kwoty zaległości i przywłaszczenia kwoty 8100 zł, która nie została wykazana w rozliczeniu oraz pozbawiając go bezpodstawnie praw członka spółdzielni, co doprowadziło do wydania wyroku nakazującego K. P. opuszczenie zajmowanego lokalu spółdzielczego i w efekcie naliczenie comiesięcznej opłaty w wysokości 2000 zł za bezumowne korzystanie z lokalu mieszkalnego, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 284 § 2 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Jak wynika z akt sprawy, przedmiotowe postępowanie przygotowawcze prowadzone było *w sprawie*, nie dotyczyło określonej osoby czy osób. Postępowanie zażaleniowe będzie dotyczyć więc jedynie weryfikacji podstaw i zasadności wydania zaskarżonej decyzji. Nadto, podejrzenia strony, co do braku bezstronności miejscowo właściwego sądu, nie mogą być skuteczną podstawą wniosku złożonego w trybie art. 37 k.p.k., tego typu żądanie każdorazowo winno podlegać rzeczowemu sprawdzianu jeszcze przed wystąpieniem z formalnym wnioskiem. Zaakceptowanie stanowiska Sądu wyrażonego w uzasadnieniu wystąpienia, mogłoby doprowadzić do sytuacji, że to strona, poprzez różnego rodzaju działania, w tym nawet insynuacje, doprowadzałaby do zmiany właściwości miejscowej, nie mającej nic wspólnego z dobrem wymiaru sprawiedliwości.

Podkreślić należy, że to sędziowie swoją postawą winni dowodzić, że wolni są od jakichkolwiek pozaprocesowych wpływów, a poprzez sprawne, wnikliwe i bezstronne rozpoznanie zażalenia, budować autorytet wymiaru sprawiedliwości.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

kc

